

Arrest

nr. 104 985 van 13 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Brahmaan en een Pahadi (iemand uit de heuvels) afkomstig uit Tilakpur 6 VDC (Village Development Committee), district Nawalparasi (Nepal). U bent Nepalees staatsburger. Sinds 2059-2060 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2002-2003 volgens de Westerse kalender) bent u lid van de Nepalese Communistische Partij (CPN-UML). Tot aan uw vertrek te België woonde u jaarlijks gemiddeld vijf à zes programma's van deze partij bij. Omdat u Pahadi bent enerzijds en vanwege uw politieke lidmaatschap anderzijds werd u te Nepal gevisieerd door de Terai Tiger, een ondergrondse organisatie die vecht voor de rechten van de Madhesi (mensen van de Terai/Madhes). In september 2009 kwamen er vijf leden van de Terai Tiger naar u toe waarbij zij ermee dreigden u te vermoorden indien u hen geen 75.000 Nepalese roepies betalen zou. U betaalde dit bedrag een week later, nadat zij u telefonisch de locatie hiertoe hadden doorgebeld. Midden oktober

2009 kreeg u opnieuw bezoek van twee leden van de Terai Tiger. Ditmaal vroegen ze u om 100.000 Nepalese roepies te doneren. Indien u dit bedrag niet binnen de vijftien dagen betalen zou, zou u ontvoerd en vermoord worden. Op zes of zeven oktober 2009 rapporteerde u deze bedreiging aan het politiedistrictsstation van Nawalparasi. De politie nam notities en stelde u vragen omtrent de uiterlijke kenmerken van uw belagers. U weet echter niet of de politie een onderzoek startte. Daar u echter geen 100.000 Nepalese roepies betalen kon vertrok, u de eerste week van december 2009 naar Kathmandu. Toen u op 27 december 2009 en op 5 of 6 februari 2010 naar uw dorp terugkeerde om er uw visum te regelen hoorde u van vrienden en familie dat leden van de Terai Tiger drie maal naar uw thuis waren gekomen om te vragen waar u zich bevond. Vanwege uw persoonlijke problemen, maar ook omwille van problemen die andere mensen in uw regio kenden met de Terai Tiger, voelde u zich niet langer veilig en besloot u Nepal te verlaten. Uiteindelijk verliet u, gebruik makende van zowel uw eigen paspoort voorzien van een Brits studentenvisum, op 12 februari 2010 Kathmandu per vliegtuig richting het Verenigd Koninkrijk. Daar uw studentenvisum verstreken was verliet u op 20 december 2011 het Verenigd Koninkrijk per bus naar België, waar u op 21 december 2011 asiel vroeg.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas maakte uw advocaat op 22 oktober 2012 per aangetekende post volgende documenten over: uw Nepalees rijbewijs (uitgereikt op 6.10.2064 (20 januari 2008); 4 Nepalese schoolattesten waaruit blijkt dat u in de periode 1999-2003 schoolgaand was; een lidkaart van de All Nepal National Free Students Union (ANNFSU, studentenorganisatie van CPN-UML) (uitgereikt op 29 mei 2007); een attest van de ANNFSU dd.13 augustus 2012 waarin wordt gesteld dat u lid van deze studentenorganisatie bent; twee krantenartikels en drie internetartikels waarin enkele algemene incidenten in Nepal worden beschreven.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Nepalees paspoort (met geldigheidsduur van 8 oktober 2009 tot 7 oktober 2019) en dat u geboren bent op 5 december 1983. Met dit paspoort vroeg u op 11 december 2009 een studentenvisum aan voor het Verenigd Koninkrijk. U heeft dit visum verkregen met een geldigheidsduur tot 30 november 2011. U heeft deze informatie echter aanvankelijk verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 10 januari 2012 immers geboren te zijn op 20 april 1982 (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 2.4 en verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 4). U verzweeg daarenboven dat u een geldig paspoort heeft (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 18) en maakte geen enkele melding over het feit dat u ooit over verblijfsdocumenten of een visum beschikte voor een andere lidstaat van de Europese Unie (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 23 en 24). Vervolgens beschreef u in het kader van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken een reisroute waarbij u met behulp van een smokkelaar en een vals Nepalees paspoort op 16 december 2011 Nepal per vliegtuig verliet naar India, waarna u op 20 december 2011 per vliegtuig naar Frankrijk reisde om de volgende dag per wagen naar België te rijden (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 21, 32, 34 en 35).

Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. Uw manifest bedrieglijke verklaringen omtrent wezenlijke elementen, inbegrepen omtrent identiteitsgegevens, ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid.

Uiteindelijk gaf u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dd. 18 oktober 2012 spontaan toe gelogen te hebben over zowel uw reisroute als (reis)documenten (CGVS, p.9). U verduidelijkte dat u reeds op 12 februari 2010 vanuit Nepal per vliegtuig naar het Verenigd Koninkrijk reisde en dat u dit traject op een legale wijze ondernam gebruik makende van zowel uw eigen paspoort als een studentenvisum (CGVS, p.10). Daar uw studentenvisum echter verstreken was verliet u vervolgens op 20 december 2011 het Verenigd Koninkrijk per bus naar België, waar u op 21 december 2011 asiel vroeg. Niettegenstaande u dit verblijf in het Verenigd Koninkrijk, alsook het beschikken over de hiervoor nodige (reis)documenten uiteindelijk wel hebt vermeld, ondermijnt deze vaststelling verder uw algehele geloofwaardigheid. Bovendien verklaarde u, na verduidelijking van bovenstaande, dat u nergens anders over gelogen had dan over uw reisweg en uw (reis)documenten (CGVS, p.10). Pas na confrontatie met de informatie verkregen van het UKBA gaf u echter toe dat u eveneens had gelogen over uw geboortedatum (CGVS, p.11). Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure, wat u gelet op uw verklaringen gedaan ten overstaan van de Dienst Vreemdelingen dd. 10 januari 2012 en een deel van uw aanvankelijke verklaringen op het Commissariaat-generaal dd. 18 oktober 2012 geenszins heeft gedaan.

Verder verklaarde u dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk de waarheid had verteld inzake uw vluchtmotieven (CGVS, p.9). Gelet op de meerdere tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen omtrent uw asielmotieven tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dd. 18 oktober 2012 enerzijds en uw verklaringen zoals geformuleerd op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 10 januari 2012 anderzijds, kan ook hieraan echter geen enkel geloof meer worden gehecht. U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken immers dat de Terai Tiger, nadat zij u een eerste keer om 75.000 Nepalese roepies hadden gevraagd, pas 3 à 4 maanden later u opnieuw om 100.000 Nepalese roepies vroegen (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat de Terai Tiger u in september 2009 om 75.000 Nepalese Roepies vroegen, waarna zij reeds midden oktober 2009 u om 100.000 Nepalese roepies vroegen (CGVS, p.11-13). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u met data problemen had daar u ook hierover had gelogen omdat u naar het Verenigd Koninkrijk was gegaan (CGVS, p.16). Voorts verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u geen persoonlijke problemen meer kende in de vijftien dagen nadat de Terai Tiger u begin oktober 2009 om een tweede donatie van 100.000 Nepalese roepies vroegen (CGVS, p.15). Ik stel echter vast dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken daarentegen verklaarde dat u tijdens deze vijftien dagen wel degelijk regelmatig bedreigingen van uw afpersers ontving (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd stelde u dan weer mentaal gestresseerd te zijn (CGVS, p.16).

Volledigheidshalve voeg ik hier nog aan toe dat mocht er al geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, wat geenszins het geval is, u geen asielaanvraag heeft ingediend in het Verenigd Koninkrijk, hoewel u hiertoe wel de kans had (CGVS, p.17). Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan had, antwoordde u dat u er geen asiel had gevraagd omdat u er wilde studeren (CGVS, p.17). Dit is echter geen afdoende reden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend, terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk, waar u bijna twee jaar lang verbleef, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Aangaande uw verklaring als zou u Nepal tevens hebben verlaten daar ook anderen problemen kennen met de Terai Tigers (CGVS, p.17) dien ik dan weer vast te stellen dat hieruit geenszins een persoonlijk risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden afgeleid. Ook wat de door u ingediende krantenartikels betreft dien ik vast te stellen dat u hierin nergens wordt vermeld en dat uit deze artikels bijgevolg evenmin een persoonlijk risico kan afgeleid worden.

Ten slotte heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet (permanent) elders in Nepal (bijvoorbeeld in Kathmandu) had kunnen vestigen om aan de problemen die u met de Terai Tigers had uw dorp te ontfopen. Uw tegenargument, met name dat de Terai Tigers ook netwerken hebben in Kathmandu (CGVS, p.17), volstaat niet om een intern vluchtalternatief a priori uit te sluiten. Nergens

blijkt uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de door u aangehaalde moeilijkheden het lokale niveau overstijgen. Er dient immers vastgesteld te worden dat u, sinds u in december 2009 naar Kathmandu verhuisde, persoonlijk geen meer problemen kende. U maakt enkel gewag van het feit dat u nog gezocht werd in uw dorp in Tilakpur in Nawalparasi district (CGVS, p.14).

Gezien al deze vaststellingen kan er dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan uw administratief dossier gevoegd.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Ook het gegeven dat u in Nepal schoolgaand was en lid was van een studentenorganisatie wordt niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. Verzoeker bevestigt dat hij niet de waarheid gezegd heeft betreffende zijn paspoort en geboortedatum, maar stelt dat hij te goeder trouw was. Hij heeft wel degelijk problemen in zijn land van herkomst en vertrok met een studentenvisum om tot rust te komen. Nadat het visum vervallen was en het tot hem doordrong heeft verzoeker asiel aangevraagd. Hij is jong en onervaren en was zich van geen kwaad bewust.

Dit is geen weerlegging van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.”*

2.3. Verzoeker betwist het motief dat van hem verwacht kon worden dat hij tijdig in het Verenigd Koninkrijk een asielaanvraag zou indienen.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“Volledigheidshalve voeg ik hier nog aan toe dat mocht er al geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, wat geenszins het geval is, u geen asielaanvraag heeft ingediend in het Verenigd Koninkrijk, hoewel u hiertoe wel de kans had (CGVS, p.17). Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan had, antwoordde u dat u er geen asiel had gevraagd omdat u er wilde studeren (CGVS, p.17). Dit is echter geen afdoende reden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend, terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk, waar u bijna twee jaar lang verbleef, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.”* De Raad schaart zich achter dit motief.

2.4. Verzoeker betwist de tegenstrijdigheden tussen de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het uitvoerige gehoor bij het Commissariaat-generaal.

De Raad wijst erop dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven met betrekking tot het asielrelaas van de verzoekende partij en het is een summier samenvatting ervan. Het is dan ook aangewezen voorzichtig te zijn bij de vergelijking tussen deze summier samenvatting en het uitvoerige gehoor bij het Commissariaat-generaal.

De Raad wijst er echter op dat de bewijslast in beginsel rust bij de asielzoeker en de commissaris-generaal niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Verzoeker legt geen enkel bewijs voor van de aangehaalde feiten en ook niet van de klacht die hij in oktober 2009 neergelegd zou hebben. Hij is ook niet op de hoogte van de verdere gevolgen die eventueel aan deze klacht gegeven zouden zijn. De verklaringen van verzoeker overtuigen niet.

2.5. Bij gebrek aan aannemelijkheid van het asielrelaas is er geen reden om te onderzoeken of verzoeker zich elders in zijn land zou kunnen vestigen.

2.6. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.
Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS